

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗАСОБІВ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ

*О.П. Сук
НТУ «ХПІ», Харків, Україна*

Освітній процес у сучасному суспільстві важко уявити без застосування засобів електронного навчання. Споживачі освітніх послуг вимагають від навчальних закладів, насамперед вищих, такої системи підготовки, яка може забезпечити студенту протягом навчання не тільки оволодіння своєю спеціальністю відповідно до світових стандартів, але й вміння вільно використовувати інформаційні технології та набувати навичок безперервної самостійної освіти. В університетах світу все більше відмовляються від традиційних форм навчання й активно практикують такі, де активно використовуються інформаційні технології. Викладач, який читає лекцію з допомогою дошки з крейдою, або проводить з нею ж таки практичне заняття, все більше переходить у розряд музейних персонажів.

Нині переважно застосовувана в українській вищій школі методологія освіти та відповідні їй форми навчання (денна та заочна) вже не здатні в повній мірі задовольнити вимоги суспільства, студентів і викладачів. Вихід з такого положення лежить через зсув головного акценту освіти з вивчення та запам'ятовування студентами навчального матеріалу на засвоєння та практичне оволодіння навичками навчання через все життя та інтенсивне використання технологій електронного навчання [2] у всіх ланках навчального процесу.

На шляху впровадження технологій електронного навчання виникає чимало методологічних і технологічних проблем. Однією з головних завжди є вибір засобів електронного навчання, які б були найадекватнішими до цілей освітнього проекту. Через велику кількість таких засобів зазначений вибір не є легким і очевидним.

У доповіді, виходячи з досвіду роботи Центру дистанційної освіти Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» [3] та багатьох його українських і закордонних партнерів, проведено порівняльний аналіз найзастосовуваніших сучасних засобів електронного навчання за трьома чинниками їхньої оцінки: педагогічна ефективність, технологічна надійність і зручність, економічна доцільність. Основну увагу приділено освітнім програмам, пов'язаним з викладанням фундаментальних та інженерних дисциплін, насамперед фізики, в технічному університеті. Окремо розглянуто засоби електронного навчання, що забезпечують практичну роботу студентів, зокрема лабораторні роботи [4].

Список літератури:

1. Wagner, N., Hassanein, K., & Head, M Who is responsible for E-Learning Success in Higher Education? A Stakeholders' Analysis. Educational Technology & Society, 11 (3), p. 26-36, 2008 - http://www.ifets.info/journals/11_3/3.pdf
2. Руткаускьене Д., Сук А. Ф., Синельник И. В и др. Технологии и ресурсы электронного обучения – Харьков: Изд-во «Точка», 2011. – 352 с.
3. Романенко І.О., Калачова В.В., Сумцов Д.В., Сук О.П. Дистанційне навчання. Основи, концепції, перспективи: навч. посіб. – Харків: НТУ "ХПІ", 2010. – 284 с.
4. Сайт Центра дистанційної освіти НТУ «ХПІ» - <http://cde.kpi.kharkov.ua/cdes/index.htm>
5. Сук А.Ф., Синельник И.В., Синельник А.В. Компьютерный лабораторный практикум по физике / Учеб. - метод. пособие. – Харьков: Изд-во «Точка», 2011. – 247 с.